

Folkekirkelig tilstedeværelse på alternative messer

- et ressourcemateriale til brug i kirkens møde med den åndelige søgen

Københavns Stiftsudvalg om nye religiøse Strømninger

IKON

I Mesterens Lys

Folkekirke og Religionsmøde

Indhold

Indledning.....	3
De alternative messer.....	3
Folkekirkelig tilstedeværelse	3
 Københavns Stiftsudvalg om nye religiøse Strømninger på messerne.....	5
Baggrund.....	5
Standens benævnelse, annoncering og indretning.....	5
Bemanding	5
Aktiviteter.....	5
Forberedelse	6
Udstillingsetos (I Mesterens Lys).....	6
Finansieringen	6
Efter messen.....	7
 IKONS deltagelse på alternativ messer	8
Formål	8
Forløbet omkring IKONS deltagelse på alternative messer.....	8
Introduktionsaften	8
Messedeltagelse	8
Evalueringsaften	9
Yderligere kurser.....	9
Hvad er dialog?	9
 I Mesterens Lys på messerne	11
Baggrund.....	11
Standen	11
Indretningen.....	11
Medarbejdere.....	12
Aktiviteter:	12
Udstillingsetos	12
Forberedelse	13
Workshops og særlige aktiviteter:.....	14
Efter messen:.....	14
 Appendiks 1: Åndelig længsel i Danmark - et par glimt og nogle refleksioner.....	15
Appendiks 2: Fra New Age spiritualitet til kristen spiritualitet.....	18
Appendiks 3: Sjælesorg i kirkens møde med de nye spiritualiteter	21

Indledning

Af Berit Schelde Christensen, Daglig leder af Stiftssamarbejdet Folkekirke og Religionsmøde

Dette hæfte er tænkt som et ressourcemateriale til brug i kirkens møde med den åndelige søgen, der kommer til udtryk på de såkaldte "alternative messer". Målgruppen er menigheder og præster, der gerne vil forholde sig aktivt til denne søgen. Hæftet er ment som en praktisk hjælp, som inspiration og som oplæg til samtale og diskussion.

De alternative messer

De mest kendte af de alternative messer er de holistiske helsemesser KROP-SIND-ÅND. Disse messer bliver arrangeret af DanInfo i forskellige større byer. Det, der er i fokus, er alternativ behandling og sund levevis. DanInfo står også bag Mystik-messerne. De kalder messerne en "spirituel overbygning" på helsemesserne, og her er vægten lagt på spiritualitet, parapsykologi, tro og overtro. Ud over disse store arrangementer, findes der mange mindre lokale messer, der for eksempel lanceres under temaet "Dig og dit liv. Trivsel. Velvære. Livsstil".

Messerne er meget populære, og de tiltrækker tusindvis af besøgende. Nogle af dem spørger efter hjælp til fysiske sygdomme, efter åndelige oplevelser, efter meningen med tilværelsen og redskaber til at mestre den med. Og de søger håb og trøst.

I kirken henne om hjørnet lyder forkyndelsen af et ældgammelt budskab. Dét har i mange år givet mennesker om ikke alle svar på universets gåder så dog nogle gange svar nok til, at mennesker har taget deres liv på sig i tro og håb til Gud og i fællesskab med og forpligtigelse på deres næste.

Den nye åndelige søgen, vi oplever i dag, går ofte udenom folkekirken. Ikke desto mindre er det både en opgave og en spændende udfordring for kirken at forholde sig til den og søge at komme i dialog med de søgende. Det gives der rig mulighed for, hvis menigheden deltager på en alternativ messe. Det kan være med en stand eller ved besøg på en messe og samtaler med udstillere og gæster.

"Hele den opblomstring af clairvoyance og healing, vi oplever i disse år, er ligesom et råb om hjælp, synes jeg: "Jeg ønsker, at nogen tager sig af mig!" En substitut for nærvær. Her skulle vi lære at bruge kristendommen og kirken i stedet for, så vi her kan finde den trøst og kilde til fred og ro, som får ens isolation til at ophøre eller ens ensomhed som menneske til at være noget, man kan bære i livet."

Lis Sørensen i interview med Kristeligt Dagblad

Folkekirkelig tilstedeværelse

Kirkens og menighedens deltagelse på en messe, forudsætter nogle overvejelser og forberedelser

1. Teologiske overvejelser
Man må gøre sig klart, hvorfor kirken skal deltage, hvordan man opfatter de åndeligt søgende og hvilke svar, kristendommen giver på de spørgsmål, der de søgende stiller.
2. Viden
For at kunne engagere sig i samtalen, er det en nødvendig opgave at sætte sig ind i, hvad der kendetegner den nye åndelighed og målet for dens søgen.
3. Praktiske overvejelser
Hvilken udsmykning, vil man for eksempel have på kirkens stand og hvilke tilbud og materialer skal der være til stede?

IKON, Københavns Stiftsudvalg om Nye religiøse Strømninger og I Mesterens Lys har deltaget på alternative messer siden 1997. Deres deltagelse bygger på en respektfuld dialog med udstillere og besøgende, og derfor er deres stande nu veletablerede og velkomne på messerne.

Formålet med dette hæfte er at give nogle af de erfaringer videre, som er gjort gennem årene.. Der findes ikke en færdig "opskrift" på, hvordan det kristne evangelium præsenteres og repræsenteres på de alternative messer. Det vil være op til de mennesker, der deltager i en kirkelig stand, hvordan udtrykket bliver og hvilke tilbud man har. Det vigtigste er, at deltagerne er til stede som kristne og som autentiske vidner om den sandhed, de tror på.

Det vil for mange være en udfordring at træde ind på en sådan messe. Og det vil være en overvindelse at stille sig frem på en stand for at fortælle andre, hvad det er kirken og kristendommen tilbyder de åndeligt søgende. Man vil ofte blive forbløffet over den helt naturlige og ublufærdige spørgen, som man vil blive mødt med blandt søgende og besøgende. Og i sin egen søgen efter svar til dem, vil man måske opleve, at der dukker nye aspekter og dimensioner op i ens egen tro, som man hidtil ikke har haft for øje. Man vil opleve, at spørgsmål og svar går begge veje – og at man måske ikke er helt den samme, når man går derfra.

Materialet er redigeret af Berit Schelde Christensen efter udkast fra IKON, Københavns Stiftsudvalg om Nye Religiøse Strømninger og I Mesterens Lys

For rådgivning, inspiration og bidrag til forberedelse kan henvendelse ske til:

- **IKON** - www.ikon-danmark.dk
Steen Bonde, generalsekretær, ikon@post5.tele.dk, telefon 8613 7587
- **Københavns Stiftsudvalg om Nye Religiøse Strømninger**
Ellen Gylling, gadepræst, eg@rundetaarn.dk, telefon: 3940 5004
Niels Underbjerg, sognepræst, niels.underbjerg@worldonline.dk, telefon: 3543 1996
- **I Mesterens Lys** - www.imesterenslys.dk
Ole Skjerbæk Madsen, Missionspræst, iml@areopagos.dk, telefon: 3838 4916
- **Folkekirke og Religionsmøde** - www.religionsmoede.dk
Berit Schelde Christensen, daglig leder, bsc@religionsmoede.dk, telefon: 8942 2314

Københavns Stiftsudvalg om nye religiøse Strømninger på messerne

Af sognepræst Niels Underbjerg og gadepræst Ellen Gylling, Københavns stift

Baggrund

Stiftsudvalget har deltaget i Krop Sind Ånd messerne i København siden 1997, første gang sammen med "I Mesterens Lys". Vi kom med på IML's ansøgning om en stand, og det var et godt kort i forhold til messearrangørerne, at standen var udtryk for en officiel folkekirkelig deltagelse, og at biskoppen havde givet sit tilsagn om at medvirke én af dagene. Siden 1998 har vi haft egen stand i samarbejde med Bethesdas Boghandel.

Desuden har vi formidlet deltagelse af præster fra folkekirken på Areopagos' kristne torv i forbindelse med messen "Mystikkens Univers".

Standens benævnelse, annoncering og indretning

Standens navn er Folkekirken Københavns Stift, og i omtalen i messeprogrammet angives indholdet som "kristen spiritualitet". Vi ønsker med denne indholdsangivelse at komme ud over et institutionelt image. Der har ikke været økonomi til annoncer i messefolderen eller i pressen, men deltagelsen bekendtgøres i Stiftsbrevet. Fra at være en præsentation af folkekirkens aktiviteter ligger vægten mere og mere på folkekirkens budskab, altså mere på mission.

Standen er 12 m². Den rummer bogsalg og to caféborde med blomster på bordene og stole. Der er en reol til materialer, som samtidig afskærmer en garderobe for standvagterne og et lille rum, hvor der kan brygges kaffe. Af og til bruger vi planter som rumdelere. Standen rummer en lav tag-selv-reol med evangeliserende materiale. Udsmykning udsmykningen skal signalisere hvad standen er: den kristne kirke. Vi har brugt ikoner og Hildegard af Bingen-billeder. Der skal ikke være for mange pjecer og effekter, da det er vigtigt med enkelhed og fokus i udsmykningen. Hvis økonomien tillod det, ville en stand på 16m² være ideelt.

Bemanding

Der er minimum to personer i standen i timen. Desuden står der mindst én i boghandel-delen af standen. Her præsenteres kristen spirituel litteratur, og der sælges ikoner og anden kristen merchandise. Den samlede medarbejderstab er ca. 20. Man tager en vagt 1-2 timer ad gangen. Udvælgelsen af præster og lægfolk sker nu ud fra evner, nådegaver og kald fremfor blot at være kirkepolitisk repræsentativ. Det kunne være en fordel, hvis der kunne ske et egentligt samarbejde med Stiftsudvalget for Mission om bemanding.

Aktiviteter

Tidligere havde vi præsentation af kirkelige aktiviteter for alle aldersgrupper og korte workshops og foredrag i standen. Det fungerede imidlertid ikke på grund af trængsel i gangarealerne.

Standen har en intellektuel appel, ofte vakt af bøgerne. Nu er det samtalen med det religiøse menneske, der derfor står i fokus og af og til diskussion. Religionsmødet med de andre standholdere er det andet fokus.

Evangeliserende pjecer, bogmærker med trosbekendelsen, Fadervor og Sl. 23 ligger gratis fremme til udstillingsgæsterne. Endvidere kan gæsterne trække små kort i glasbowle med meditationsord/inspirationsord fra Biblen. Det minder lidt om mannakorn (kortene er trykt på 110 grams papir).

Alt dette findes på en gratis ta' selv hylde for dem som vil være mere anonyme, men standvagterne kan række pjecer med mere til dem, der vil se os i øjnene.

Præster bærer ofte skjorte med præsteflip, da det første års erfaring var, at det var for varmt og uden væsentlig effekt, at bære præstekjole. En pæn skjorte og et kors er et muligt alternativ til præsteskjorten. Alle standvagter bærer et skilt med standens og deres eget navn. Kropssproget er vigtigt og skal signalisere åbenhed og imødekommenhed. Vagterne skal altså ikke stå bag et bord med korslagte arme og diskutere store teologiske emner indbyrdes uden opmærksomhed på udstillingsgæsterne. Opgaven er at møde mennesker med evangeliet.

Man skal være parat til at tage en dybere personlig samtale, eller at bede med de søgende. Der skal være en Bibel og salmebog i standen.

Standen har en vigtig funktion som et hvilested, hvor man bare kan få lov at sætte sig, nyde freden og få en kop kaffe og te uden at skulle sige en masse. Derfor vender folk også ofte tilbage for at tale om, hvad de har oplevet andre steder på messen. Standen opleves også som service og et hvilested af andre standholdere. Det signaliserer opmærksomhed på andres behov, uden at vi skal opnå noget med det.

Forberedelse

Vi inviterer til forberedelsesmøde for standvagter, og her er det særligt vigtigt, at nye vagter deltager. Ved mødet præsenterer vi, hvem vores medudstillere er, og hvilke holdninger og tilværelsessyn, de repræsenterer. Vi taler om den holdning, vi møder

folk med (se I Mesterens Lys redegørelse for udstillingsetik). Vi opfordrer de nye til at være sammen med en erfaren i standen. Det forberedende møde holdes når muligt sammen med IML, Areopagos m.fl. Mødet varer godt to timer.

Udstillingsetos (I Mesterens Lys)

Det er vigtigt ikke at tænke i dem-os kategorier på messen. Vi må ikke tale imod andre udstillere. Vi skal være på vort eget område og deler for eksempel kun pjecer ud i vores egen stand og har kun vores pjecer liggende hos os selv og på de dertil indrettede borde i hallen. Vi tager udgangspunkt i det, vi kan være fælles om, men er i øvrigt ærlige om vore holdninger og erfaringer.

Finansieringen

Vi lægger et budget og søger stiftsfondet om dækning. Budget på ca. 20.000 kr. dækker standleje, udsmykning og fremstilling af pjecer. Udgifterne formindskes ved senere messer, da der ikke er så mange nyanskaffelser af rekvisitter, men disse skal blot vedligeholdes.

Efter messen

Stiftsudvalget evaluerer messen, men det kunne måske være vigtigt at invitere standvagterne med til evalueringen.

Spørgsmål om stiftsudvalgets deltagelse kan rettes til

Ellen Gylling eg@rundetaarn.dk / telefon: 3940 5004

Niels Underbjerg niels.underbjerg@worldonline.dk / telefon: 3543 1996.

IKONS deltagelse på alternativ messer

Af cand. theol. Agnete Holm og cand. theol. Lars Viftrup, IKON

Formål

Formålet med IKONs deltagelse på alternativ messer er gennem dialog at skabe broer mellem det alternative og kirkerne. Den alternative religiøsitet lever i større eller mindre grad i en modsætning til kirken. Dog er mange alternativ religiøse mennesker medlemmer af en kirke. Mange har et stærkt forhold til Kristus men har det svært med kirken. Det har været et hovedanliggende for IKON at engagere sig i den problematik med en dialogisk tilgang. Vores erfaringer siger os, at dialogen er nødvendig, fordi mange mennesker får mulighed for at formulere deres forhold til kirken over for mennesker, der repræsenterer den. Det kan virke forsonende for begge dialogparter. For IKONs medarbejdere kan det være et spørgsmål om gennem en andens forhold til kristendommen at blive konfronteret med ens egen tro. Det indebærer en del overvejelser over, hvordan man selv forholder sig til mennesker af en anden tro.

Forløbet omkring IKONs deltagelse på alternative messer

1) Introduktionsaften

Medarbejdere, der skal deltage på en messe i en IKON-stand, inviteres til en forberedelsesaften. Her bliver man forberedt på;

- a) hvad det er, man skal lave på standen
- b) hvilke situationer man kan komme til at stå i
- c) samt en introduktion til dialog og New Age tankegang.

Det vigtigste er at forberede medarbejdere på i dialogen at tage udgangspunkt i, hvad deres egen tro betyder for dem selv, og ikke hvad kristendommen siger eller mener om dette eller hint. Dogmatiske og teoretiske diskussioner fører sjældent ind i dialogen, med mindre begge parter er afklaret om, at det er det, man ønsker. Vi opfordrer derfor vore medarbejdere til at spørge til den andens tro og svare personligt på de spørgsmål, man bliver stillet. Formålet med at komme med en kirkelig stand på en alternativ messe, er ikke at svare på en masse spørgsmål, der ikke bliver stillet, men at være til stede i det udgangspunkt, ens dialogpartner har. Derved udfordres man selv til at overveje udgangspunktet for ens eget møde med den anden.

2) Messedeltagelse

Det er vigtigt, at standen ser enkel og indbydende ud, og at den klart signalerer en kristen tilknytning. Vi sælger IKONs blade, samt bøger og religiøse rekvisitter (kors, billeder, musik). Formålet med dette er at skabe et udgangspunkt for en samtale, ikke at tjene penge. Vi opfordrer til, at der ikke står mere end to medarbejdere på standen, da dialog kræver ro og plads. Der er et bord og stole på standen, hvor man kan invitere gæster til en længere samtale over en kop kaffe. De øvrige medarbejdere opfordres til at gå rundt på messen og snakke med de andre udstillere, for bedre at lære den alternative verden at kende. For de medarbejdere, som er blevet mere fortrolige med de andre messeudstillere og deres spiritualitet, er det som en naturlig del af dialogen blevet vigtig også at deltage i det, de beskæftiger sig med, hvad enten det drejer sig om meditation, clairvoyance, alternativ behandling eller lignende. Det sker i respekt for det, der fylder så meget af den andens liv. Den enkelte medarbejder må selv – eventuelt i samråd med mere erfarne medarbejdere – finde sine grænser for, hvad man kan deltage i, og hvad man ikke kan. Ingen, hverken en selv eller ens dialogpartner bør overskride sine grænser mod sin vilje. Vi indbyder på samme måde selv andre til at deltage i de workshops og foredrag, vi ofte holder under messerne. Det er f.eks. en kristen bøn

og meditation, bibliodrama og lignende måder at udtrykke sin tro.

Først og fremmest sørger vi for, at nye medarbejdere vises tilrette gennem en grundig rundvisning på messen. Her får de mulighed for at bearbejde de første indtryk sammen med en erfaren medarbejder.

3) Evalueringsaften

Evaluering finder som regel sted nogle få dage efter messens afslutning. Her er der mulighed for at tale om de oplevelser og samtaler, man har haft på messen. For mange har deltagelsen på en messe givet anledning til større overvejelser over ens tro og forholdet til anderledes troende. Det er vigtigt for IKON, at vi taler om de overvejelser, vi gør os, når vi anfægtes og berøres i vor tro. IKON ser det i lige så høj grad som et formål at virke ind i kirken, som at være udfarende i forhold til den alternative verden, idet dialog altid vil være en tovejs bevægelse. Når man således har været igennem en introduktionsaften, en messedeltagelse og en evalueringsaften, er man ikke alene blevet mere fortrolig med det alternative trosunivers, men også med ens egen kristne tro.

4) Yderligere kurser

IKON tilbyder udover et sådant messeforløb også foredrag, kurser og workshops året igennem til både medarbejdere og kristne kirker/foreninger i dialog, sjælesorg og spiritualitet samt i New Age. At være med som medarbejder på en messe er for mange et første møde med den alternative spiritualitet. Hvis det skal blive til en dyberegående dialogerfaring, må dialogen fortsætte også efter en messe. En messe bliver derfor for den enkelte medarbejder ofte en enkeltstående erfaring, som må udvikles yderligere. IKON har derfor arrangeret forskellige fora, hvor mennesker med forskellige religiøse udgangspunkter mødes regelmæssigt til samtaler og eventuelt fælles meditation. På landsplan har vi således haft et dialogforum, der mødtes jævnligt gennem fire år. På lignende vis har vi taget initiativ til et Forum for heling og helhed, som især fokuserer på heling. I København har der været arrangeret åbne dialoggrupper, specifikke dialoger med bl.a. Brahma Kumaris, Vandrer mod Lyset og Moonbevægelsen og endelig et regionalt dialogforum. I Århus er der et dialogforum som mødes omkring 10 gange om året med deltagere fra mange forskellige sammenhænge, dialog med buddhister og med muslimer, dialog mellem medarbejdere fra IKON og Teosofisk Forening Århus, Dramadialog og lignende.

Desuden har IKON i samarbejde med Danmission et volontørprojekt i Indien, Vesten Unge, hvor volontører igennem et halvt år er i dialog med rejsende vesterlændinge, der søger efter et religiøst ståsted i Asiens religioner.

Hvad er dialog?

Formålet med at tage på alternative messer er at komme i dialog med det religiøst søgende menneske. Men hvad er dialog? Det findes der mange bud på, også inden for IKON. Overordnet set kan man sige, at vi søger at skabe en **frugtbar dialog**, som i udgangspunktet forudsætter, at man opbygger et gensidigt **tillidsforhold**, altså selv viser tillid og samtidig er tillidsvækkende.

"Den frugtbare dialog foregår i et åbent og uafsluttet rum, hvor man deler sin tro med hinanden."

At dele sin tro med en anden betyder at gøre den konkret. I stedet for at tale om, hvad kristendommen siger, bør man tage udgangspunkt i, hvad kristendommen har sagt mig, og hvad den dermed konkret betyder i mit liv. Ligeledes bør man spørge til, hvad den andens tro og praksis betyder konkret for vedkommendes tilværelse.

Det er vores erfaring, at den, der bliver interesseret i et andet menneske også bliver interesseret i den andens religiøse livsforståelse. Denne motivation til at lære mere om den andens religion er langt bedre end at ville sikre sig viden om den anden på forhånd.

Det betyder, at man som udgangspunkt ikke behøver at vide en hel masse om den andens trossystem. Fortsætter man dialogen, vil man med tiden opnå en stor viden om hinanden, men en viden som står i forbindelse med konkrete menneskers tro.

Fører man dialog på denne måde, forhindrer det opbyggelsen af skel imellem dialogparterne og modvirker et opdeling af verden i "os og dem". Der er væsentlige og afgørende forskelle mellem forskellige religioner, men forudsætningen for den frugtbare dialog er, at disse forskelle ikke er udtryk for, at "de andre" er vores modstandere, som derfor skal overbevises.

Vi tager derimod udgangspunkt i, at både jeg og "den anden" er skabt i den treenige Guds billede. I udgangspunktet er vi i en relation til hinanden, fordi vi begge er skabt af den samme Gud og elsket ubetinget af den samme Gud. Relationen eksisterer på trods og på tværs af forskellene. Derfor kan jeg blive Guds tale til den anden, lige såvel som den anden, uanset sin tro, kan blive Guds tale til mig. Vi kan desuden også blive hinandens forførere, der blokerer for et ret forhold til Gud.

Vi mener, at dialogen er et forsøg på at bekræfte den ligeværdighed og gensidighed, som vi er skabt til. Derfor er det vigtigt for os gennem dialog at skabe tillid til hinanden.

Uden tillid kan dialogen let blive ufrugtbar. Uden tillid kommer dialogen til at forme sig som en magtkamp mellem forskellige religiøse systemer. Man kommer nemt til at frygte den andens motiver i samtalen og går derved i henholdsvis forsvars- og angrebsposition, hvor det gælder om at overbevise den anden om ens egne synspunkter og argumentere mod den andens.

Dialogen med den religiøst anden kan få den konsekvens, at man også kommer i dialog med sig selv og sin egen tro. Man kan altså tale om både en "ydre dialog", hvor to mennesker snakker med hinanden og om en "indre dialog", hvor man tænker over sin egen tro i lyset af den andens tro.

Vover man sig ud i det åbne rum, hvor man giver plads til den andens tro og den indre dialog, kan man komme ud i anfægtelser, der stiller spørgsmålstejn ved ens egen tro. Det kan medføre, at samtalen kan få sjælesørgerisk karakter.

Man bliver ligeledes i en dialog konfronteret med forholdet mellem ens tro udtrykt i ord og den åndelige praksis og virkelighed, som ordene er et udtryk for. Dialogen har derfor langt større perspektiver end blot at diskutere med en anden om hvem, der har ret i sin tro. Dialog berører hele ens liv og hvordan det relaterer til kirken, ens gudsforhold og ens medmennesker.

I Mesterens Lys på messerne

Ole Skjerbæk Madsen, Missionspræst, I Mesterens Lys

Baggrund

Baggrunden for at I Mesterens Lys (IML) ønskede at deltage var dels erfaringerne fra messerne i 1986 og 1988 og dels ønsket om at kunne præsentere IML til et stort publikum. Det arbejde, vi var begyndt på ved at opbygge en kristen gudstjenesteform, der søgte at finde en kontekstuel form i forhold til New Age, ønskede vi at synliggøre i målgruppen.

I 1997 deltog vi sammen med Københavns Stiftsudvalg for nye religiøse strømninger, selvom det oprindeligt var IML, som søgte om at få en stand. 1998 indbød vi Aglow til at være med i vor stand. Året efter blev Aglows del af standen en selvstændig stand, som i 2002 blev overtaget af Areopagos, hvorefter Aglow fik egen stand andet steds i salen. På "Mystikkens Univers" i København er vi del af et stort torv med flere kristne organisationer, som alle er samlet under Areopagos' paraply.

Henvendelsen til DanInfo skete telefonisk kort efter messen i 1996, og den blev fulgt op af et brev, der fortalte:

- hvad vi stod for,
- hvad vi ville præsentere på messen og
- hvilke foredrag/workshops, vi kunne bidrage med.

Jeg tror, at dette repræsenterer en god model for ansøgning deltagelse. Siden har vi ikke haft brug for at ansøge om deltagelse heller ikke hos andre arrangører end DanInfo - vi er helt enkelt blevet opfordret til at deltage.

Standen

Sådan præsenteres vi som regel i programmet for messerne:

Navn: I Mesterens Lys

Produkt: Heling af hjertet. Forbøn for syge. Kristen spiritualitet.

Indretningen

Standen skal være stor nok til de aktiviteter, der skal foregå. Vi beklæder ofte standen med baner af guld- og violet stof (visdommens/evighedsens og den nye tids farver). Vi har som regel et krucifiks som centrum i standen (enten St. Damiano eller det romanske fra Gl. Aaby Kirke) med en lys grøn baggrund (Grøn er hjertechakraets og kærlighedens farve). Standen har været udsmykket med ikoner eller billeder af Hildegard. I Århus har vi brugt billeder af Arndt Uhre.

Der skal helst være grønne planter og blomster i standen.

Levende lys kan være en god idé, hvis der er et lille alter under krucifikset, men det er ikke alle messer, hvor man må have tændte lys.

Et par plancher fortæller hvem vi er og hvad vi tilbyder. Andre plancher indbyder til evt. workshops og foredrag, som vi står for.

På et bord ligger foldere til uddeling.

Der er stole til dem, som ønsker forbøn. Et skilt bag på stolen siger: "Hvis du ønsker en velsignelse, forbøn eller heling af hjertet, kan du sætte dig i stolen. Gratis."

På nogle messer har vi et kors, på hvilket man kan sætte sine egne bønner. Det kræver, at der også er et sted, hvor folk kan skrive deres bønner, og hvor der er papir og skriveredskaber til rådighed.

Medarbejdere

Lægfolk og præster. Det er vigtigt at der er nok medarbejdere til, at den enkelte kan holde pauser.

Medarbejderne inddeles i vagteams. Der skal være nogle, som er værter, og hvis opgave det er at indbyde til at modtage forbøn, skrive bønner, få en pjece med osv. Der skal være nogle, som er trænet i forbøn og samtale. Deltagende præster er i alba og stola.

Aktiviteter:

- Skriv din egen bøn
På skrivebordet ligger blokke med forskelligt farvede sedler og skrivetøj. Når folk har skrevet deres bøn kan de sætte den på korset ved at fastgøre den bag en elastik.
- Samtale
- Forbøn

Vi præsenterer os altid for vedkommende, spørger hvad de har på hjerte eller hvad vi skal bede for. Nogle nævner noget fra deres eget liv, f.eks. sygdom, andre nævner deres pårørende, andre ønsker at blive velsignet, andre at modtage en heling af hjertet.

Se appendiks 3.

Vi har tidligere haft andre aktiviteter i form af mini-foredrag, vidnesbyrd, introduktion til Jesus-bønnen o.l. Det er der dog ikke tid til længere, fordi forbønnen har grebet om sig.

Der er gode idéer til aktiviteter og eksempler på samtaleforløb i Ross Clifford and Philip Johnson: *"Jesus and the Gods of the New Age"*. Oxford 2001.

Bogen kan lettest anskaffes over nettet ved Amazon. Den giver en god indføring i New Age og er bygget op på møder med mennesker på de store alternative messer i Australien.

Udstillingsetos

Det er vigtigt ikke at tænke i dem-os kategorier på messen. Vi må ikke tale imod andre udstillere. Vi skal være på vort eget område og for eksempel kun dele pjecer ud i vor egen stand og kun have dem liggende hos os selv og på de dertil indrettede borde i hallen. Vi tager udgangspunkt i det, vi kan være fælles om, men er i øvrigt ærlige om vore holdninger og erfaringer.

Se appendiks 1 + 2.

Forholdet til de andre udstillere er altafgørende for en god messe. Derfor er det vigtigt, at medarbejderne også besøger de andre stande og taler med medudstillerne. Vi har gennem årene fået opbygget en tillid, som gør, at mange af medudstillerne kommer og beder om forbøn i vor stand, og at de henviser udstillingsgæster til os. Nogle af dem vil gerne gøre gengæld og tilbyder os at modtage, hvad de har at give. Det er ikke altid lige let, for vi skal kun sige ja til, hvad vi kan gøre med god samvittighed. Kan man ikke modtage tilbudet, må man forklare, at man ikke er klar til det nu og gerne hvorfor. Men det betyder noget, når de andre udstillere oplever, at vi ikke har berøringsangst. Den fælles udstillermiddagen (som afholdes en af aftenene) er vigtig at deltage i for at have fællesskabet med de andre udstillere. Særligt udstillermiddagen i Aalborg er god, fordi messen ikke er så stor, og fordi den altid er hyggelig.

Forberedelse

Medarbejdere samles én eller to gange før messen. De orienteres om, hvem de andre udstillere er, deres tilværelsesforståelse, og hvad de kommer med. Vi taler sammen om holdningen til de andre udstillere. Vi gennemgår forbønnen. Vi samler også gerne menighedsmedlemmer, som vil bede for os under messen. Det kan være en idé at se video-optagelsen af udsendelsen om IML på DR2 20/5 2001, som til dels er optaget på messen i Aalborg. Kopi kan lånes hos IML, Peter Bangsvej 1 D, 2000 Frederiksberg.

Der skal lægges et budget for messen. Tag højde for at der ikke bare er en standsleje, men at der skal være en udsmykning, blomster, evt. annonce i udstillingsprogrammet, foldere og pjecer, transport af udstillingsmaterialer, evt. imprægnering af stoffer mod brand og evt. forsikring.

Et eksempel på annonce i udstillingskatalog:

	<i>Besøg stand 52:</i> I Mesterens Lys er fællesskab og åndelige møder, som er inspireret af Mesteren Jesus Vi holder møder med meditation og heling af hjertet. Ved fuldmåne har vi helingstjenester for jorden og menneskeheden. Vi afholder en række kurser. Program og nyhedsbrev kan bestilles hos I Mesterens Lys, Peter Bangsvej 1 D, 2000 Frederiksberg. Telefon: 38 38 49 16. E-mail: iml@areopagos.dk
---	--

Workshops og særlige aktiviteter:

Standens budskab kan uddybes gennem workshops og foredrag; her følger eksempler fra IMLs messedeltagelse:

- Mesteren Jesus og hans disciple af i dag.
- Står evangeliet i stjernerne?
- Heling af hjertet i teori og praksis.
- Gralsmysteriet.
- Allehelgens gudstjeneste.
- I Mesterens Lys tjeneste.
- At høre Guds stemme.
- Keltisk spiritualitet.
- Mirakler og stærke hændelser, healing af hjertet gennem den kristne tro.
- Kristuslyset i sorg og krise.
- Guds spejlbillede i lys og guld (om at se det usynlige).
- Gudstjeneste med temaet: Skytsenglen / åbenbaringens engel.

Vi har også deltaget i messerne med særlige aktiviteter. Vi fik således en flyvende indgang til messen 31/1 – 2/2 1997 ved at deltage i en happening "Bag det ydre, en visuel, flerdimensional dialog". Ved en anden messe blev jeg bedt om at samle udstillerne til en meditation for messen lige før gæsterne kom ind. Ved messen i Aalborg 2003 stod I Mesterens Lys for en fredsmeditation og –bøn som afsluttede hele messen. Den store vanskelighed er her at være på én gang tro mod sit eget grundlag og samtidig have en så åben form, at alle kan være med – uden at opleve sig manipuleret over i min livstydning; det har vi selv klaget over, når andre standholdere ledede os i store fælles meditationer.

Efter messen:

Efter messen er der først grund til at sige Gud tak for alle dem, vi fik lov at tale med og bede med; der skal bedes for de emner, som hænger på bønnekorset. De, der har ønsket at modtage nyhedsbrev eller inviteres til kurser, skal indføres i kartoteket og inviteres.

Det er vigtigt at have noget at invitere til. IML inviterer til vore forskellige tjenester og til introkurser i kristendom. Nogle steder er det Alpha-kurset. Andre steder vore egne kurser: **Et helt nyt Liv**, som vi er ved at revidere efter vore seneste erfaringer, men som vi gerne stiller til rådighed for andre, og **Esoterisk kristendom**. Sammen med Areopagos inviterer vi til by-retræter i København og til introduktion til kristen spiritualitet ved hjælp af Kristuskransen.

Læserne ønskes gode oplevelser ved deltagelse i messerne.

Appendiks 1: Åndelig længsel i Danmark - et par glimt og nogle refleksioner.

Af Ole Skjerbæk Madsen, artikel fra Østen og VI

Det var på messen for alternativ helbredelse og sundhed i Herning dette forår. En ung kvinde, først i tyverne, havde længe iagttaget *Mesterens Lys'* stand fra afstand. Endelig kom hun over til standen. Det viste sig, at hun havde et rigt liv med Jesus. Hun læste dagligt i Bibelen, men også lidt i Thomas-evangeliet, og hun førte samtaler med Jesus. Hun var helt tydeligt en, som vandrede en discipelskabets vej med Jesus. Men kirken og dens gudstjeneste var ikke en del af hendes åndelige liv. En gang imellem kom hun til gudstjeneste for stemningens skyld, men der var intet at hente. Prædiken dominerede, og den var jo bare én persons egne uforgribelige meninger om teksten – ofte uden spor af egen åndelig erfaring og uden autenticitet, en monolog, som afskar fra en ligeværdig udveksling af erfaringer fra vandringer med Gud.

Denne samtale er symptomatisk for det åndelige klima og peger for mig at se frem til anden måde at være kirke på, hvis vi som menigheder vil være fællesskaber af Jesu disciple i vor samtid. Hvis vi ikke får menigheder, som i højere grad bliver fællesskaber af ligeværdige disciple, kommer vi ikke til at være de steder, hvor de, som virkelig søger Jesus og Gud-i-ham, vil føle sig hjemme. Det er katastrofalt for den åndelige længsels mennesker i Danmark, at kirkens forkyndelse opleves uautentisk og monologisk, for kun, hvor der er plads for den frie udveksling af erfaringer, har vi tillige muligheden for at hjælpe hinanden med at se klarere i tolkningen af vore åndelige erfaringer. Med hvilken autoritet vil jeg kunne dele mine overvejelser om Thomas-evangeliet i forhold til de fire evangelier, hvis jeg kun kan påberåbe mig en hierarkisk autoritet qua ordineret embedsbærer, og ikke taler med en medvandrers og medsøgendes forståelse og ud fra en personlig og levende kommunikation med Gud?

En ung socialpædagog og teosof Kenneth Sørensen har i en kronik i Kristeligt Dagblad (7/2 2000) og i sin seneste bog "Fuldmånemeditation på tærsklen til en ny verdensreligion" været inde på lignende tanker. Én ting er det at han har svært ved at forstå de grundlæggende kristne læresætninger, så at han oplever vores gudsbillede som billedet af en grusom Gud, når kirken f.eks. lærer den stedfortrædende forsoning og taler om evig fortabelse for ugudelige. Men han er inde på noget afgørende når han skriver: "Det er kærligheden i vores liv, der gør os til sande kristne, ikke om vi tror på det ene eller andet dogme. Kaster troen ikke frugter af sig, så er det frugtesløst at tro, og man kan stille sig selv det spørgsmål, om det er den rette tro, man har?" En tro uden gerninger er ingen tro; det er her autenticiteten kommer ind i billedet. Er vi gennemskekelige for Jesu tilstedeværelse i vore hjerter? Hvordan afspejles det i vore liv, at vi er et tempel for Den hellige Ånd? Hvordan mærkes det på os, at vi er Guds elskede og dyrebare børn?

Kenneth Sørensen skriver i sin kronik:

"Hvis ikke kirken tager de nye generationers individualisme alvorligt, og anerkender det behov som mange unge har for autentiske mennesker, der er et levende eksempel på deres tro, så mister den dem til dekadente rockstjerner, der er skabt af markedsføringsindustrien for at udfylde behovet for forbilleder og score kassen derpå. Der er behov for en ny radikalitet... Kirken må ikke mindst tage et opgør med den verdslighed, der har sneget sig ind i dens liv og i stedet samle sig skatte i himlen. Den må anvise individuelle veje, der åbner op for den mystiske dimension i hjertet. 'Kristus i jer herligheds håb', er en længsel, som mange mennesker bærer rundt på uden at vide, hvordan de skal realisere den. Børn og meditation oplever mange mennesker som

et indefra kommende behov – ønsker kirken at spille en rolle her? Jeg blev nødt til selv at gå uden for kirken til Alice Baileys åndsvidenskab med rødder i teosofien, før jeg fandt et grundlag, jeg kunne tilslutte mig.”

Kenneth Sørensens iagttagelse er vigtig og udtrykker, hvad den unge kvinde fra Herning også oplevede i sit møde med kirken. Kirken skræmmer potentielle disciple bort fra sig selv – og måske med den konsekvens at vi skræmmer dem bort fra Jesus selv – sådan som vi kender Jesus i apostlenes vidnesbyrd. Indenfor det sidste år er længselen efter Jesus og efter at leve i Kristi kærlighed blevet stadig tydeligere – ikke mindst når vi har mødt besøgende og medudstillere på alternativ-messerne. En oplevede det sådan, at kilden bag al åndelig kraft eller energi var at finde i kristendommen, som hun havde mødt den hos en afrikansk evangelist og helbreder, men kirken, han holdt sine møder i, forskrækkede hende; de kristnes frelsthed var ligesom et anti-evangelium. En anden oplevede under forbøn om hjertets heling udløsningen af en mægtig spænding; hans ungdoms oprør mod kirkens hykleri udfordredes af, at en repræsentant for samme kirke nu bad med ham, så at oplevede Kristi kærlighed strømme ned over sig, men det blev til bønne: ”Må jeg bevares i fællesskabet med Kristus”.

Vi må ikke lade os afskrække af den individualistiske spiritualitet, for den er et ægte barn af reformationen og har en væsentlig begrundelse i skriften.

Vi forstår reformatorenes principper om ”skriften alene”, ”troen alene” og ”Kristus alene” og hele retfærdiggørelseslæren som en objektiv forankring for vort åndelige liv, så at vi ikke kommer i de religiøse følelsers vold, eller slides i stykker af gerningsretfærdighed, men at de ængstede samvittigheder tværtimod kan finde trøst. Og dog fremmer reformatorenes anliggender en individualiseret spiritualitet: * de troendes almindelige præstedømme, * enhver kristens adgang til at læse Bibelen uden at skulle hovmestereres pave, bisp og præst, * vægten på troen som en personlig gave. Disse tendenser var tydeligst hos ”sværmerne”, men fik nyt liv i pietismens front mod en stivnet ortodoksi. Vækkelserne i det 19. og 20. århundrede forstærkede den religiøse individualisme (”Gud har ingen børnebørn”); derfor er der ikke langt fra vækkelsernes forståelse af den enkeltes omvendelse og trosafgørelse til new age’erens holden det for sandt, som er sandt for mig, at min egen erfaring er normerende for min forståelse af sandhed, af livsførelse og af den åndelige verden.

Vækkelserne kunne begrunde deres individualiserede spiritualitet ved at hente argumenter fra Johannes evangelisten, som også gjorde front mod ydre fromhed. Jesus understreger ifølge Johannes den enkelte discipels personlige forhold til Mesteren: Hvert får kender hyrdens røst (Johs. 10,3-4), hver gren sidder direkte på stammen og renses individuelt (Johs. 15,1-8; sammenlign heroverfor Paulus, som foretrækker talen om menigheden som Kristi legeme, og hvor det at være i Kristus er at være et lem på hans legeme). Hver discipel har fællesskab med Jesus ved Helligånden (Johs. 14,15-20) og behøver ingen anden lærer og vejleder end Helligånden (1. Johs. 2,27; sammenlign Jer. 31,34, hvor ingen længere skal belære den anden med sit ”Kend Herren”, for de kender ham alle, fordi alle har loven indskrevet i hjertet).

I mødet med den individualiserede åndelighed er det alt afgørende, at vi værner om den begyndende kærlighed til Jesus, om den enkeltes erfaringer af Kristi kærlighed, og at vi møder hende/ham som en meddiscipel eller i det mindste en potentiel discipel af Jesus. Mesteren advarede sine disciple om at være for hurtige til at sætte skel på baggrund af gruppetilhørsforholdet til vor egen kreds, da disciplene ville hindre en mand i at uddrive onde ånder i Jesu navn (Luk. 9,49-50). Er der da ingen grænser? Hvor langt kan vi gå i mødet den åndelige længsel, og hvor langt skal vi strække os for at være kirke, discipelfællesskab midt i New Age? Ud fra discipeltanken skal vi næppe tale om grænse, men snarere om orientering og centrum.

Et menneske i New Age miljøet kan være optaget af Jesus, begynde at orientere sig i sit liv ud fra Jesu ord og gerninger, mens et menneske, der har levet hele sit liv i et kirkeligt miljø har ladet sig påvirke så meget af materialisme og sekularisering, at han eller hun i virkeligheden er på vej bort fra at orientere sit liv ud fra Jesus, selv om han eller hun stadig sociologisk er aktiv i kirken. Den første er i en bevægelse ind imod centrum, den anden på vej ud i periferien.

Appendiks 2:

Fra New Age spiritualitet til kristen spiritualitet

Af Ole Skjerbæk Madsen, artikel fra Østen og VI

I sin roman Rosalinde (Ca'Luna forlaget, 1999) beskriver forfatterinden Birgit Tjalve en kvindes åndelige udvikling gennem kontakt med det nyåndelige miljø. Romanen er stærkt præget af en teosofisk menneskeforståelse og indledes med et stemningsbillede af en teosofisk lystjeneste, sådan som mange gør et "lysarbejde" for jorden og menneskeheden – ikke mindst i forbindelse med fuldmåne.

"De gik nu ind i et andet værelse. Her var en atmosfære af skønhed og renhed. Det var sådan hun havde forestillet sig, at der skulle være det sted, man arbejdede med det åndelige. Her var dæmpet belysning, rosa roser og hvide fresa midt på bordet. Hun mærkede duften.

De satte sig rundt om bordet og Edward tændte stearinlysene på bordet på en ceremoniel måde. Alle lukkede øjnene og der lød en blid klassisk musik. Hun levede sig ind i musikken og skønheden i blomsterne og oplevede en fredfyldt stemning. Edwards stemme gjorde hende rolig, og hun følte alle unødvendige tanker blev opløst i lys og en kærlig energi omsluttende hende. Energien blev stærkere og hun følte alle i gruppen blev forenet. Det var som om hun blev løftet et stykke opad. Edward bad dem sige 'Den Store Påkaldelse'. Hun hørte ordene –
**lad kærligheden strømme ind i menneskers hjerter –
må Kristus komme til syne på jorden.**

Nu var solen der i midten – hun blev opfyldt af den. Hun var tilstede og hørte alt, hvad der blev sagt, men samtidig var hun i en anden verden. I billeder oplevede hun Jorden gennemtrængt og opløftet af den kærlighedsenergi de sendte.

Det hele varede omkring en times tid – men hun havde ikke mærket tiden – kun energien og en indre stemme.

I stilhed gik de tilbage til stuen. Der var dækket op til kaffe og te. Rosalinde hjalp lidt til i køkkenet, der skulle smøres boller og laves kaffe. Hun var glad over, at hun havde fundet denne åndelige gruppe. Hun havde fået en ny 'familie', sådan kaldte de for sjov hinanden, fordi de oplevede, at man var tættere på hinanden, når man var åndsbeslægtede. Hendes bøn i ensomheden var blevet hørt. Hun havde lidt svært ved at mærke kroppen, men hun var fyldt med en lyksalighed. Edward kiggede på hende og smilede – Det var godt du kom, og så ses vi om fjorten dage."

Når jeg læser denne beretning, finder jeg mange lighedspunkter med kristen spirituel praksis, først og fremmest fællesskabet om bøn og bibellæsning og kaffebord i en cellegruppe, hjemmekreds eller husmenighed. Men det er også en tjeneste som har et lidt anderledes fokus end et sådant kristent basisfællesskab. Der er bevidstheden om at være lysarbejdere, om at være aktive kanaler for højere udviklede bevidstheder, primært Det store hvide Broderskab (Mestrene, Hierarkiet). Ved påkaldelsen fremkaldes et svar, ved visualiseringen omsættes tanken til energi, der udvirker en forandring for jorden og menneskeheden. Grundsætningen i al lysarbejde og jordhealing er: "Energi følger tanke." Den anden grundtanke i dette lysarbejde er "tjeneste", at lysarbejderen ikke er sig selv nok, ikke nøjes med selv at glæde sig over lyset fra Mestrene og de indre verdener, men "vender sig om på lysets sokkel... Han vender sig mod mørket; så leder de syv lyspunkter i ham lysstrømmen udefter, - og se, brødrenes ansigter på den mørklagte vej optager dette lys, for dem er vejen ikke mere så mørk. Bagved de kæmpende mellem lys og mørke stråler Hierarkiets lys."

I denne teosofiske spirituelle praksis, som er grundlæggende for megen senere nyåndelighed er der gode tilknytningsmuligheder, som også vil kunne lette overgangen til kristen spiritualitet. Tjenestedimensionen er vi fælles om, men der er i de nyåndelige miljøer en langt større bevidsthed om jorden og dens væsener og menneskets rolle i forhold til jorden, end i væsentlige dele kristen fromhedstradition og –praksis. Også bevidstheden om menneskeheden broder-søsterskab og rette relationer er langt mere favnende og optimistiske end vi er vant til i megen kristen spiritualitet, måske fordi vi ikke helt deler samme evolutions-optimisme. Hvis vi imidlertid i et væsentligt omfang kan gøre fælles sag med teosoffer og mennesker fra de nyåndelige miljøer om disse anliggender, specielt menneskeheden som et broder-søsterskab og om rette relationer mellem mennesker og fremelskelsen af den gode viljes mennesker samt omsorgen for hele kloden og dens levende væsener og vort ansvar for den øvrige skabning, vil mange åndeligt søgende eller vågne mennesker kunne finde en fornyet dybde i et kristent gudstjeneste- og fromhedsliv, hvor Guds nåde føjer en ny dimension til lysarbejdet. Forudsætningen for, at disciplene er verdens lys, er at Jesus Kristus er verdens lys.

Med andre ord, kristent gudstjeneste- og fromhedsliv udfordres og beriges ved mødet med den nye åndelighed. Det gælder ikke bare den omtalte tjenesteform, men også i kreativiteten bag mange nye ritualer og udtryksformer, f.eks. sacred dance og naturtilknyttede riter, og en kroppens spiritualitet. Men omsat i en kristen gudstjeneste- og fromhedstradition bliver spiritualiteten forankret i jeg-du- og Abba-barn-relationen til Gud. Det opleves af en del af dem, som finder ind i et kristent gudstjeneste- og fromhedsliv, når dette bygger bro mellem de to verdener, som at finde hjem til sine rødder og at hvile ud efter et spirituelt præstationsræs. Ansvar for jorden og menneskeheden afhænger ikke kun af vor egen åndelige udvikling, vor evne til at åbne os, vor intuition, vor forestillingsevne, vor ansvarlighed og vor gode vilje, men Guds nåde og tilgivelse giver os nyt livsmod og frimodighed, og Guds Ånd kommer os til hjælp i vor magtesløshed.

Men der er et andet problem i vor tids spirituelle virkelighed: den isolerede discipel, den private eller individuelle udviklingsvej, altså en individualiseret spiritualitet, hvor kun det er sandt, som er sandt for mig – ofte kædet sammen med en form for tolerance, som på den ene side hævder, at alle spirituelle traditioner og religioner dybest set eller esoterisk forstået er udtryk for én og samme virkelighed, men på den anden side i praksis ofte bliver sandhedsrelativisme af typen, "enhver bliver salig i sin tro".

Udfordringen er her, at set fra en kristen synsvinkel handler discipelskab på den ene side om den enkeltes relation til Gud-i-Kristus, men på den anden aldrig uden relationen til meddisciplene, fællesskabet: "Som jeg har elsket jer, skal I elske hverandre!" Spørgsmålet er imidlertid om, al kristent fællesskab er knyttet til menighed og organiseret kirke, sådan som vi ser kirke og menighed i dag? Hvordan går vejen fra individualiseret spiritualitet til kristen spiritualitet? Her vil jeg gerne henvise til min artikel i et tidligere nr. af "Østen og Vi" (Årgang 74, nr. 1, år 2000) om *Åndelig længsel i Danmark – et par glimt og nogle refleksioner*. I den tidligere artikel fremhævede jeg nødvendigheden af at forstå sammenhængen mellem denne individualiserede spiritualitet og dens værdifulde sider med en tradition fra vækkelserne, gennem reformationen tilbage til Johannes-evangeliets discipelforståelse og til løfterne om pagtens fornyelse (f.eks. Jer. 31,31-34).

Men kan vi finde andre veje, som forener personligt discipelskab og tjenesten i Kristi legemes fællesskab? Spørgsmålet er så meget desto vigtigere som at mange kirkekristne i disse år ikke længere finder sig til rette i menighedens gudstjeneste og fællesskab og forlader kirken som eksil-kristne eller "drifters".

Langt fra at have et endegyldigt svar vover jeg at pege på disse mulige broer mellem den nye åndelighed og kirkekristen discipl-spiritualitet:

- 1) En anerkendelse af at discipelskab er en personlig relation til Mesteren og en værdsættelse af den individuelle vej. Dette forudsætter en villighed og en evne til at genkende en meddiscipel i mennesker på vor vej.
- 2) Åndelige centre, som den enkelte discipel kan orientere sig ud fra eller hen imod under sin egen vandring, og hvor den enkelte kan modtage åndelig vejledning, opbyggende undervisning og helbredelse for krop, sjæl og ånd. Menigheder kan blive sådanne åndelige centre, hvis menighedslivet finder et kontemplativt, sakramentalt/mystisk, karismatisk/energetisk og terapeutisk udtryk. Retrætesteder, kommuniter må opbygges for at være sådanne Guds Riges pejlemærker for den nye åndelighed pilgrimme og de individuelle disciple. I mangel af centre kan arrangementer så som kurser/workshops og retræter tjene som pejlemærker og opbyggelsessteder.
- 3) Menighedens samlinger må have karakter af et ligeværdigt fællesskab mellem disciple. Gudstjenester må efterlade deltagerne med "a sense of wonder" gennem gudstjenestens karakter af mysterium og ved Helligåndens konkrete virksomhed, f.eks. gennem helbredelse og profeti. Gudstjenester og møder må samtidig respektere den søgendes værdighed og give hende/ham rum til selv at definere graden af engagement i fællesskabet.
- 4) Kirkekristnes nærvær i de nyåndelige miljøer kan tjene fællesskabet mellem de individuelle søgere og disciple og kirken og således hjælpe begge parter til at opleve Kristi legemes virkelighed som netværk snarere end organisation.
- 5) Udfordring til at danne ad hoc fællesskaber med henblik på lysarbejde eller bøn for jorden og menneskeheden og med henblik på praktisk arbejde for virkeliggørelse af menneskehedens broder-søsterskab og ansvaret for naturen og medskabningen. Sådanne fællesskaber kunne også omfatte cellegrupper (som regel med en begrænset levetid) eller trioer, hvor tre personer forpligter sig til dagligt at forbinde sig med hinanden i meditation og bøn og lysarbejde for kloden og menneskeheden.

Kl. 17 hver dag beder mennesker fra de nyåndelige miljøer over hele jorden om styrkelsen af discipelskab og om menneskehedens broder/søsterskab. Bønnen nedenfor er en Jesus-discipels deltagelse i den samme længsel:

Gud, du, som er 'JEG ER'!
Jeg anerkender din Ånds virke i menneskers længsel efter dit Riges fred,
efter det sande, det skønne og det gode.
Jeg anerkender nærværet af din tjenende kærlighed
i mennesker af god vilje og i enhver, som ønsker at vandre discipelskabets vej.
Må din Helligånd kraft strømme i dem (eller: os) og lede dem (eller: os)
til erkendelse af al Sandhed og til praktisk tjeneste.
Må dit menneskeblevne Ord, Jesus Kristus, inspirere dem (eller: os) til tjenende kærlighed
som medarbejdere for Guds Rige.
Må jeg finde min plads i din éne gerning til jordens og menneskehedens forløsning
– med et ydmygt sind, i renhed, sandhed og kærlighed.

Appendiks 3:

Sjælesorg i kirkens møde med de nye spiritualiteter

Af Ole Skjerbæk Madsen. Et indlæg til en panelsamtale om sjælesorg og menighed.

Sjælesorgen udadtil har med menighedens mission, sendelse til verden, at gøre; i mit arbejde som missionspræst i Areopagos begynder sjælesorgen derfor ofte på en "alternativ-messe", f.eks. "Krop Sind Ånd", i en New Age forening, eller ved et New Age arrangement, f.eks. Holistisk Sommerfestival. - eller det sker ved de særlige gudstjenester, vi inviterer til, under overskriften "I Mesterens Lys". I mødet med det åndeligt søgende menneske, som måske har mange forestillinger, som er fremmede for den kristnes forståelse af verden, Gud og mennesket, er det vigtigt, at vi ikke overfalder vedkommende med hele vor egen ballast af dogmer og normer eller lader vore fordomme bestemme mødet. Vi tager måske anstød af identifikationen af Gud og Det højere Selv ("Jeg Er" og den enkeltes jeg-er-bevidsthed) - sådan som den kan finde sin form i en bønforståelse efter formelen: "Energi følger tanke!", altså jeg skaber min egen virkelighed. Vi kan måske stødes af en overdreven individualiseret spiritualitet, der tilsyneladende ophæver objektiv sandhed. Vi kan føle os fristet til at gå ind i en diskussion om reinkarnation, om "Det store hvide broderskab" og alle mestrene etc. Eller vi kan udtalt eller uudtalt stille krav til den søgende eller konfidenten om at afstå fra sin vranglære / sine vrangforestillinger, førend vi går i gang med eller fortsætter et sjælesorgsforløb. Men diskussion hjælper ikke; facitliste-spiritualitet eller -rådgivning duer ikke. Mennesker vil erfare selv - også selvom de er kørt fast i deres spirituelle stræben.

Mødet med det søgende menneske må tage sit udgangspunkt i den søgendes eller hjælpesøgendes egen historie og erfaring og samtalen eller sjælesorgssituationen/forløbet må være en vandring eller proces sammen med vedkommende. Hvad leder den søgende/nyspirituelle eller den hjælpesøgende nyspirituelle efter i kirken? Åndelig vejledning! Derfor er sjælesorgen ikke primært krisehjælp, men snarere en livsvejledning, hvorunder vi deler vor erfaring fra discipelforholdet til Jesus med den søgende og drage hende/ham med ind i vor vandring med Mesteren og give hende/ham et møde med Jesus. Jeg vil gerne bort fra klientificeringen af mennesker fra de nye spirituelle miljøer, fordi en sådan klientificering kan føre os ind i en variant af det før-dialogiske dem-os-paradigme.

Søgende mennesker leder i kristendommen, i de kristne menigheder og hos kristne på deres vej efter det samme, som de leder efter i hele deres åndelige søgen, men de tilnærmer sig kun kirke og kristendom forsigtigt, prøvende. Nogle af dem, vi møder, er begyndt deres åndelige søgen uden at regne kristendommen i dens kirkelige form for en mulighed, men bliver positivt overraskede, når de møder forståelse for deres søgen hos kristne / kirkens repræsentanter. Derfor er det for mig at se vigtigt for kirken at være, hvor de søgende mennesker er. Det første sted er helsemesserne eller alternativmesserne. Her kommer mennesker med et håb

- om at finde helbredelse for sygdom eller lidelser i sindet, hvor de følte at det offentlige sundhedsvæsen kom til kort, jfr. messeoverskriften Helsemesse
- om at finde helhed i tilværelsen, jfr. messeoverskriften Krop Sind Ånd
- om at finde sig selv, sin rette orientering i tilværelsen (sin dharma), at komme ud af skyld og fordømmelse og finde et fornyet selvværd og mod til at udfolde sine evner. (Der kan være mange årsager til det manglende selvværd og livsmod, f.eks. et forlist ægteskab, at børnene er blevet voksne og har forladt hjemmet, at man er vokset op med en skyldfikseret religiøsitet)

- om at finde sine skjulte åndelige og psykiske kræfter eller den mystiske dimension i tilværelsen eller finde en forklaring på mystiske fænomener i ens liv, jfr. messeoverskriften Mystikkens Univers.

Der ikke nødvendigvis tale om mennesker i en stor krise, men det er mennesker med et behov for et nyt liv med dybde eller for at finde tilbage til sine rødder midt i alle sine spirituelle eksperimenter; derfor en fornyet interesse for kristendommen, som bærer af vestlig spiritualitet, eller behovet for at forlige sig med sin barndoms kristendom / barnetroen / hjemmets eller bedsteforældrenes tro. Der er naturligvis også krisehjælp og i min sammenhæng primært omkring oplevelsen af at være besat eller hjemsøgt af mystiske fænomenerne personligt eller på bestemte lokaliteter.

Her er brug for sjælesorg, først som åndelig vejledning / måske skriftemål og dernæst som forbøn/helbredelse/ terapi (her bevæger vi os så væk fra sjælesørgerens, præst eller lægmand med en forbønstjeneste/rådgivertjeneste til den professionelle terapeuts arbejde).

Og det er her bønner kommer ind i billedet som det første vigtige redskab og som indgang til en åndelig vejledning for den søgende på messerne, men også ved møder som "I Mesterens Lys". Bønner er vores første skridt sammen med den søgende; vi inviterer hende/ham med ind i vor egen relation til Gud. Det sætter menneskesynet, forholdet Gud-menneske på plads uden løftede pegefingre, for det leder ind i et jeg-du forhold mellem Gud og menneske, og det sker på grundlag af erfaring. Det bliver en første erfaring, som korrigerer den tidligere nævne bønsofattelse efter formelen "energi følger tanke": Bøn er ikke visualisering og affirmation, udfoldelse af min egen guddommelige bevidstheds potentialer, og forløsning er ikke personlighedens ophævelse i kærligheds-enhedsplanets forskelsløshed... Bøn er at erkende sin svaghed, at lægge sit liv i Guds hænder og modtage det på ny fra Gud, det er ærlig samtale med Gud om alt, der er lytten og det er hvile...

Heling af hjertet

Den bøn, vi som regel inviterer mennesker ind i, kalder vi heling af hjertet. Formålet er, at konfidenten hviler i hjertet som sin persons center med en vished om at være et Guds barn. Vi beder Helligånden åbenbare, hvordan kærligheden strømmer fra Guds hjerte gennem Jesu hjerte ind i NNs hjerte, og at NN må åbne sit hjerte, så at hjertet fyldes som et bæger. Vi beder om, at når NN modtager Guds kærlighed i sit hjerte, vil Gud hele hjertet, idet Gud taler til NN i hjertet og kalder ham/hende for sit barn, viser ham/hende, hvor dyrebar han/hun er (at ingen af jordens skatte opvejer, hvad NN betyder for Gud; at Gud ikke for nogen pris vil miste hende/ham). Når vi har bedt dette igennem, og vi har tro for at konfidenten har grebet denne kærlighed, beder vi om, at NN må hvile i et helt hjerte i visheden om, at være Guds barn, at have værd og at være elsket, og vi beder om, at denne vished må fylde sjælen, tanker, følelser og minder og blive en lægedom for, hvad NN bærer på, og som truer selvværdet og livsmodet. Her kan vi komme ind til ret dybe sår i sjælen og ofte leder det ind i en indre helbredelse - også af relationerne til andre mennesker, fordi dette menneske nu kender sit værd uafhængigt af menneskers domme. Naturligvis kan ikke alt ske i en enkel kort bøn på en helsemesse - men det kan blive indledningen til et forløb. Vi beder ofte om, at NN kan se Jesu ansigt i sit hjerte og se ind i hans øjne og finde bekræftelse, værdsættelse, opmærksomt nærvær og glæde over, at NN er, hvem NN er. I forbindelse med dyb smerte (ofte oplever forbederen at overvældes af smerte eller sorg, når smerte og sorg gemmer sig i konfidentens liv - også selvom NN ikke har talt om det; hos nogle forbedere er der tale om en kundskabens gave, der afslører NNs nød) beder vi om, at konfidenten må se Jesus med tornekrone i sit hjerte, se hans smerte og se sin egen smerte og sorg flyde ind i hans smerte, dernæst se ind i hans øjne og møde Guds kærlighed dér og erfare, hvordan kærligheden forløser smerten og sorgen i opstandelsens kraft. Heling af hjertet afsluttes med velsignelsen. "Guds fred, som overgår al forstand, bevare dit hjerte og dine tanker i Kristus Jesus, vor Herre!"